

Nyaralás Csillaghegyen

A kép a csillaghegyi strandon készült, 1927 nyarán. Balra az apám [Greiner Mór], mellette anyám [Ziegler Aranka], a nagynéném [Ziegler Sári], és anyám előtt a testvérem, Magdi. Általában úgy nyaraltunk, hogy apukám kivett egy szobát egy vidéki villában anyámnak és a gyerekeknek két-három hétre. Akkor még Csillaghegy vidéknek számított. Később a nyaralásokat Sári nagynéném finanszírozta, mert anyám özvegy maradt, és igen szerényen éltünk. Sári igen meghatározó személy volt az életünkben. Nagyon jó módú nő volt. Még a hat osztályt sem járta ki, de nagyon éles eszű, ügyes, jó kereskedő volt. Mikor kikopott az iskolából, talán tizenhárom évesen, elszegődött kereskedelmi tanulóknak egy öregkisasszony mellé, akinek papírkereskedése volt, ha jól emlékszem, a Szondi utcában. Azért kellett neki könnyebb szakmát választania, mert szívbeteg volt. Kitanulta a szakmát, nagyon ügyes volt és kedves. Nagyon megszerette a Sárít ennek a boltnak a tulajdonosa, aki egy egyedülálló öregkisasszony volt, és ráhagyta a boltját, amikor meghalt. Ebből a boltból nagy üzletet fejlesztett, majd pedig a Szondi utca és a Szív utca sarkán kibérelt egy helyiséget, ahol nemcsak kicsiben árult, hanem nagykereskedés is volt, és nem annyira papírt és írószert, hanem főleg az ipar és a kereskedelem számára zacskókat meg csomagolóanyagot meg ilyesmiket árult, és ott helyben készített is. A mai napig az orromban van annak a ragasztóanyagnak a szaga, amivel az ott dolgozó munkáslányok és asszonyok ragasztották a zacskókat. Körülbelül tíz nő dolgozott ott, meg egy gépmester, aki a papírvágógépet kezelte. Aztán a nagypapa is ott dolgozott, felvigyázó volt. Meg ha betévedt egy vásárló, ő adott vissza, és kezelte a kézi kasszáját. De ott főleg nem kisvásárlók fordultak meg, hanem nagykereskedők. A gyümölcsárusoktól a hentesekig a zacskókat ott vásárolták. Én is nagyon sokat voltam ott, mert nagyon szerettem nézni, ahogy a zacskókat ragasztották, meg bekunyeráltam magam, hogy hadd segítsek. A nagynéném maximálisan családszerető volt. Minket ő ruházott főleg, mert az anyukámnak erre nem tellett. Ami rendes, szép holmink volt, ami nem az anyukáméból átalakított vagy a nővéremtől levetett cipő vagy ruha volt, azt mind tőle kaptuk. Születésnapra, karácsonyra teljesen felruházott minket. Húsvétra tőle kaptuk a tavaszi, nyári szebb holmikat.